

Kitab Daniel - Saratus Tilu Puluh Lima

Sora-sora Nubuat taun 1776, 1789, jeung 1798: Bubuka kana Panyegelan 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-14

Sajarah taun 1776, 1789, jeung 1798 ngajelaskeun sajarah ngeunaan pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu. Dina unggal tanggal éta, sato bumi nyarita. Tilu waymark anu dilambangkeun ku tilu kali sato bumi nyarita, sajajar jeung tilu sora Kristus dina 11 Séptémber 2001, Juli 2023, jeung hukum Minggu anu geura sumping.

Kami aya dina Roh dina poe Gusti, sarta ngadangu ti tukangeun kami hiji sora anu tarik, kawas sora tarompet. Wahyu 1:10.

Masing-masing tina tilu pananda jalan anu disuarakeun éta nandakeun “sora” anu beuki ngagedéan tina cilaka anu katilu, anu ogé mangrupa tarompét panggeuing anu katujuh, sarta tarompét téh hiji sora.

Gorowokkeun kalawan tarik, ulah nahan nanaon, angkatkeun soanten maneh saperti tarompet, sarta béjakeun ka umat Kami palanggaran maranéhna, jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosa maranéhna. Yesaya 58:1.

Sora ka tanduk Protestan dina tanggal 11 Séptémber 2001 téh nyaéta sora para pangjaga anu nyaur Adventisme Laodisia sangkan balik deui ka jalan-jalan heubeul Yeremia, tapi pasamuan para panyindiran nampik leumpang di dinya.

Kitu timbalan PANGERAN, “Maneh kudu nangtung di jalan-jalan, tuluy tingali, sarta tanyakeun ngeunaan jalan-jalan baheula, di mana jalan anu hade teh, tuluy leumpang dina eta; sarta maraneh bakal manggihan katengtreman pikeun jiwa maraneh.” Tapi maranehna nyebut, “Kami moal leumpang dina eta.” Kitu deui Kami netepkeun penjaga-penjaga atas maraneh, pokna, “Dangukeun sora tarompet.” Tapi maranehna nyebut, “Kami moal ngadangu.” Yermia 6:16, 17.

Sora bulan Juli 2023 nya éta kebangkitan deui palayanan Future for America, anu geus cicingeun ti saprak kuciwa anu kahiji dina 18 Juli 2020. Sakumaha dina pangumuman Yohanes ngeunaan Mésias anu baris enggal sumping, jeung dina pangumuman Yustinianus ngeunaan antikristus anu baris enggal sumping, Future for America nandakeun yén mangsa hareup Amérika geus rék dirobah salalanggengna ku hukum Minggu anu baris enggal datang, jeung ku ditiupna tarompét katujuh dina éta waymark. Sora anu ngagero di padang gurun téh nya éta sora bulan Juli 2023.

Sora kadua dina Wahyu pasal dalapan welas dipapagarkeun dina hukum Minggu nu baris geura datang, nalika kajadian sato bumi nyarita saperti naga. Dina mangsa éta “kalde” ditarajang katilu kalina, tuluy “kalde” éta bakal nyarita. Kalde éta geus ditarajang teu lila sanggeus 11 Séptémber 2001, sanggeus 7 Oktober 2023, tuluy bakal ditarajang deui dina hukum Minggu nu baris geura

datang, tempat éta nyarita. Dina kasaksian Balaam, éta dipalingkeun kaluar tina jalan ku hiji malaikat, jeung malaikat éta ngalambangkeun opat malaikat anu diparéntah pikeun nahan opat angin Islam, tapi dina hukum Minggu kalde Islam nyarita ku sora tarompet katujuh, nu ogé nyaéta cilaka katilu.

Di dinya eta titingalian ngeunaan Islam, anu parantos ngadagoan ti saprak 18 Juli 2020, nyarita, sabab harita mah eta moal ngadagoan deui. Aya loba sora dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rebu, sarta mangsa éta miheulaan pangadilan eksekutif Allah anu dimimitian dina hukum Minggu anu enggal datang. Pangadilan eksekutif Allah digambarkeun ku tujuh malaikat, anu mawa tujuh bokor. Mangsa éta dimimitian ku kacurahan Roh Suci, sarta eta ngagambarkeun pangulangan Pentakosta, nalika Roh Suci dicurahkeun sarta létah-létah seuneu mere kasaksian kana kajadian éta. Kacurahan dina mangsa éta geus henteu deui diukur, sabab Roh Suci harita dicurahkeun tanpa ukuran.

“Malaikat anu ngahiji dina ngumumkeun amanat malaikat katilu kudu nyaangan sakumna bumi ku kamulyaan-Na. Di dieu diprediksikeun hiji pagawean anu jangkauan-na sakuliah dunya jeung kakawasaan anu luar biasa. Gerakan advent taun 1840–44 téh mangrupa hiji panyingkab anu mulya tina kakawasaan Allah; amanat malaikat kahiji dibawa ka unggal stasion misionaris di dunya, sarta di sawatara nagara aya minat kaagamaan anu panggedéna anu kungsi kasaksian di mana waé tanah saprak Reformasi abad ka-genep belas; tapi ieu kabéh kudu kalangkungan ku gerakan anu perkasa dina handapeun panggeuing panungtungan ti malaikat katilu.

“Pagawean éta bakal sarupa jeung pagawean dina Poé Péntakosta. Saperti ‘hujan awal’ dipaparin, dina curahan Roh Suci nalika dibukana Injil, pikeun nyababkeun mekarna binih anu mulya, kitu deui ‘hujan ahir’ bakal dipaparin dina panutupna pikeun ngamaturing panén.” *The Great Controversy*, 611.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001, panyégelan saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung, sarta Roh Suci dicurahkeun dina ukuran. Pangukuran tina éta pancurahan kagambarkeun dina sajarah Pentakosta, dimimitian ti kabangkitan Kristus, nalika saurang malaikat ngandika jeung nyebut, “Putra Allah, kaluar; Rama nyauran ka anjeun,” sakumaha Isa nyalira nyaur Lasarus kaluar ti jero kubur ku kecap, “Lasarus, kaluar.” Dina taun 2023, Kristus nyaur tulang-tulang garing anu paéh tina dua saksi éta supaya “kaluar.”

Sanggeus gugahna Kristus, Anjeunna ti heula munggah ka Rama-Na, tuluy Anjeunna turun sakumaha Anjeunna tumaros dina tanggal 11 Séptémber 2001. Satuluyna Anjeunna laun-laun masihan pencerahan ka murid-murid-Na, sakumaha digambarkeun ku patepang-Na jeung Maria, jeung murid-murid anu dipanggihan jeung diajarkeun ku Anjeunna dina jalan ka Emaus, sarta saterusna nembongan ka murid-murid séjénna. Salila opat puluh poé Anjeunna ngajar murid-murid saméméh kanaékan-Na anu pamungkas; tuluy sanggeus sapuluh poé deui, maranéhna kabéh sapuk saregep jeung aya dina hiji tempat, sarta Roh Suci dicurahkeun tanpa ukuran.

“Waktu Yesus patepang jeung murid-murid-Na, Anjeunna ngingetkeun maranéhna kana pangandika-pangandika anu geus diucapkeun ku Anjeunna ka maranéhna saméméh pupus-Na,

yén sagala perkara kudu kalakonan anu geus kaserat dina hukum Musa, dina kitab nabi-nabi, jeung dina Jabur ngeunaan Anjeunna. ‘Tuluy Anjeunna muka pangarti maranéhna, supaya maranéhna ngartos kana Kitab Suci, sarta ngadawuh ka maranéhna, Kieu geus kaserat, jeung kieu pantesna Kristus sangsara, sarta gugah tina maot dina poe katilu: jeung yén tobat jeung panghampura dosa kudu diwawarkeun dina jenengan-Na ka sagala bangsa, dimimitian ti Yerusalem. Jeung maranéh téh saksi tina ieu perkara-perkara.’” *The Desire of Ages*, 804.

Dina bulan Juli taun 2023, sora Yesus ngahudangkeun dua saksi anu paéh sarta mimiti muka pangarti murid-murid-Na kana sagala hal anu kaserat dina hukum Musa (anu disebut “tujuh kali”), para nabi (gambaran patung sato-sato ku Nebukadnesar), jeung Mazmur (pangalaman Musa jeung Anak Domba). Karya pangajaran-Na dimimitian dina mangsa kabangkitan-Na, sarta beuki ningkat salila opat puluh poé saterusna. Ieu dimimitian ku paménta-Na pikeun dahar.

Jeung waktu maranéhna can kénéh percaya lantaran kabungah, sarta maranéhna haréran, Anjeunna ngandika ka maranéhna, “Naha di dieu aranjeun boga kadaharan?” Tuluy maranéhna maparin ka Anjeunna sapotong lauk bakar jeung sapotong sayang madu. Jeung Anjeunna nyandak éta, tuluy ngadahar di hareupeun maranéhna. Jeung Anjeunna ngandika ka maranéhna, “Ieu pangandika-pangandika anu ku Kami parantos diucapkeun ka aranjeun waktu Kami masih kénéh jeung aranjeun, yén sagala hal anu geus kaserat dina hukum Musa, dina kitab nabi-nabi, jeung dina Jabur, ngeunaan Kami, kudu tinekanaan.” Lukas 24:41–44.

Doa téh mangrupa tanda jalan anu utama dina sajarah anu lumangsung terus, sarta sajarah ti saprak kabangkitan Kristus nepi ka Anjeunna naék ka sawarga opat puluh poé ti harita, nyésakeun sapuluh poé (sapuluh téh hiji ujian), nepi ka Pentakosta, nalika Roh Suci bakal dicurahkeun tanpa ukuran. Kabangkitan-Na, kanaékan-Na ka sawarga, tuluy dituturkeun ku turunna-Na deui, ngagambarkeun 11 Séptémber 2001. Juli 2023 ngagambarkeun ahirna opat puluh poé éta, sarta sapuluh poé anu nuturkeun Juli 2023 ngantunkeun kana hukum Minggu anu baris geura sumping. Dina mangsa panungtungan sapuluh poé éta, kasatuan jeung doa téh jadi tanda jalan. Kasatuan éta dilambangkeun ku nubuat kahiji Ezekiel dina pasal tilu puluh tujuh, anu ngahijikeun tulang-tulang, urat-urat, jeung daging. Nubuat kadua Ezekiel nyaéta napas ti opat angin, sarta napas téh lambang doa. Dina sapuluh poé panungtungan éta, saratus opat puluh opat rébu disegel, sabab maranéhna geus dilambangkeun ku Lasarus.

“Ieu anu jadi sabab Anjeunna ngantos ngalangkang sateuacan angkat ka Bétania. Mujijat pangluhurna ieu, nyaéta ngahirupkeun deui Lasarus, baris méré cap pangesahan ti Allah kana pagawean-Na sarta kana pangakuan-Na ngeunaan kaallahan-Na.” *The Desire of Ages*, 529.

Henteu ngan ukur para parawan wijaksana anu disegel dina mangsa mujijat puncak ieu, tapi para parawan bodo ogé disegel dina pihak anu salah tina pasualan éta.

“Mujijat pangluhurna Kristus—ngahudangkeun Lasarus—geus nguatkeun tekad para imam pikeun nyingkirkeun Yesus jeung karya-karya-Na anu ajaib ti ieu dunya, anu kalayan gancang keur ngancurkeun pangaruh maranéhna ka rahayat.” *Kisah Para Rasul*, 67.

Rupa-rupa sora dina sajarah panyegelan saratus opat puluh opat rébu nepi ka hukum Minggu anu geura sumping téh mangrupa “garis demi garis,” nyaéta sora-sora tina Firman nubuat Allah, sarta

sora-sora éta ngagema dina mangsa nalika “pangaruh unggal titingalian” kalaksanakeun. Éta sora-sora ngagema nalika segel katujuh dibuka.

Jeung nalika anjeunna muka meterai nu katujuh, jadi tiiseun di sawarga kira-kira satengah jam lilana. Jeung kuring ningali tujuh malaikat anu nangtung di payuneun Allah; sarta ka maranéhna dipasrahkeun tujuh tarompet. Jeung hiji malaikat deui datang tuluy nangtung di altar, nyepeng padupaan emas; sarta ka anjeunna dipasrahkeun menyan anu loba, supaya anjeunna ngurbankeun éta bareng jeung doa sakumna jalma suci di luhur altar emas anu aya di hareupeun tahta. Jeung haseup menyan éta, anu datang babarengan jeung doa-doa jalma-jalma suci, naék ka payuneun Allah tina panangan malaikat éta. Jeung malaikat éta nyokot padupaan, tuluy ngeusian éta ku seuneu tina altar, sarta ngalungkeunana ka bumi; tuluy timbul sora-sora, guludug-guludug, kilat-kilat, jeung lini. Wahyu 8:1–5.

Mukana meterai nu katujuh nimbulkeun tiiseun, sabab mangsa éta ngawakilan robahna dispensasi, jeung dina robahna hiji dispensasi anu suci, sok aya tiiseun di sawarga, sakumaha kasaksian tina kayu salib nalika para malaikat eureun tina musik jeung puji-pujian maranéhna. Tiiseun di sawarga ogé dipastikeun ku sarat-sarat poe panebusan, jeung dina 22 Oktober 1844, Habakuk DUA, ayat DUA PULUH maréntahkeun supaya sakuliah bumi cicingeun.

“Kuring geus dipidangkeun kanyaah anu agung jeung pangna handap asorna Allah dina mikeun Putra-Na sangkan pupus, supaya manusa meunang panghampura jeung hirup. Kuring dipidangkeun Adam jeung Hawa, anu dibéré hak istimewa pikeun nenjo kaéndahan jeung kamanisan Taman Éden sarta diidinan dahar tina sagala tangkal di éta taman iwal hiji. Tapi oray ngagoda Hawa, tuluy manéhna ngagoda salakina, sarta maranéhna duaan dahar tina tangkal anu dilarang. Maranéhna ngalanggar parentah Allah, tuluy jadi jalma-jalma dosa. Warta éta sumebar ka sawarga, sarta unggal kacapi jadi cicing. Para malaikat ngarasa sedih, sarta sieun bisi Adam jeung Hawa deui ngalegaan leungeun, tuluy dahar tina tangkal kahirupan jeung jadi jalma-jalma dosa anu langgeng hirup. Tapi Allah ngandika yén Mantenna baris ngusir para palanggar ti éta taman, sarta ku kerubim jeung pedang seuneu baris ngajaga jalan ka tangkal kahirupan, supaya manusa teu bisa ngadeukeutan ka dinya sarta dahar buahna, anu ngalanggengkeun kalanggengan hirup.” Early Writings, 125.

Sawarga jempling nalika manusa jadi jalma dosa, jeung sawarga jempling nalika getih Kristus ditumpahkeun pikeun nebus jalma-jalma dosa, jeung sawarga jempling nalika karya pangadilan Kristus mimiti lumangsung dina mupus dosa ti umat-Na.

“Panganteur Kristus pikeun kapentingan manusa di sanctuarium sawarga téh sarua pentingna kana rarancang kasalametan sakumaha pupusna-Na dina kayu salib. Ku pupusna-Na Anjeunna ngamimitian éta karya, anu sanggeus kabangkitan-Na Anjeunna naék ka sawarga pikeun nyampurnakeunana.” The Great Controversy, 489.

Pagawean pangadilan dimimitian dina datangna malaikat katilu dina taun 1844, tapi umat Allah milih maot di padang gurun, tibatan jadi hiji salalawasna jeung kaallahan. Malaikat katilu sumping deui dina 11 Séptémber 2001, sarta sakali deui aya tiiseun di sawarga. Tuluy Singa ti kaom Yuda mimiti muka segel katujuh, bari para malaikat nengetan datangna malaikat katilu kana sajarah generasi panungtung.

Malaikat tujuh pangadilan aya di dinya, geus siap ngamimitian pagawéan maranéhna dina karuksakan, tapi tuluy maranéhna diparéntahkeun, “Tahan, tahan, tahan, tahan,” salila saratus opat puluh opat rébu keur diségél. Doa-doa ganda ti anu satia dikirim ka sawarga, dilambangkeun ku sapuluh poé anu miheulaan Pentakosta sarta dimimitian sanggeus opat puluh poé (lambang padang gurun), ngalambangkeun tilu satengah poé (lambang padang gurun) dina Wahyu pasalABELAS. Dua saksi tuluy diparéntahkeun ku sora ti padang gurun yén maranéhna kudu ngalengkepan dua doa Daniel. Doa Daniel pasal dua, nalika Daniel jeung tilu jalma utama ngadoa ménta caang supaya ngartos impian rusiah Nebukadnésar ngeunaan patung sato galak, jeung doa Daniel dina pasal salapan, nalika Daniel ngadoa nyorangan, ngalaksanakeun sarat-sarat doa Imamat dua puluh genep.

Doa korporat Daniel dua nyaéta pikeun pituduh ngeunaan hiji rusiah anu disumputkeun, anu nyumput dina garis lahiriah sajarah nubuat. Doa pribadi Daniel salapan nyaéta pikeun rahmat ngeunaan hiji kabutuhan batin. Nalika seuneu hujan panungtung mimiti turun dina taun 2001, aya loba sora anu bisa kadéngé ku jalma-jalma anu ngartos kana métodologi garis kana garis. Seuneu ti altar anu keur dialungkeun ka bumi éta nyaéta éta amanat anu ngahasilkeun pamisahan panungtung antara anu wijaksana jeung anu bodo, jeung nalika éta amanat terus mekar salila sapuluh poé simbolis éta, amanat éta jadi beuki écés jeung beuki écés.

Pesen éta nya éta krisis anu beuki ngagedéan tina cilaka katilu, anu dina Yehezkiel pasal tilu puluh tujuh, mangrupa dua nubuat anu mimitina nyababkeun dua saksi ngahiji, tuluy nyababkeun maranéhna nangtung jadi hiji balatentara anu gagah. Satuluyna dina pasal tilu puluh tujuh, maranéhna dihiijikeun jadi hiji iteuk, jeung kasatuan anu dilambangkeun ku ngahijina jadi hiji iteuk téh ngawakilan paduan kailahian jeung kamanusaan, anu kasampurnakeun dina gerakan-gerakan panungtungan tina pamatريان saratus opat puluh opat rébu.

Dina bulan Juli 2023 doa-doa mimiti naék, sarta éta nya éta doa-doa dina Daniel pasal salapan, jeung pasal dua. Tuluy kadéngé sora-sora, kitu deui gulugur, sarta kilat tuluy katingali. Kilat jeung gulugur ngabarengan hujan boh dina alam jasmani, boh dina nubuatan. Hujan éta mimiti dina 11 Séptémber 2001. Rujukan anu kahiji ngeunaan kilat jeung gulugur nétélakeun yén éta téh hiji amanat anu dirarancang pikeun ngahasilkeun kasieun anu saleh.

Jeung kajadian dina poe katilu isuk-isuk, aya guludug jeung kilat, sarta méga kandel nutupan gunung, jeung sora tarompet kacida tarikna; nepi ka sakabéh rahayat anu aya di tempat pasanggrahan ngageter. Exodus 19:16.

Kilat jeung guludug téh dibarengan ku “sora” tarompet. Éta dibarengan ku hujan, sarta ngalambangkeun tapak-tapak nubuat pikeun nungtun umat Allah.

Méga-méga ngucurkeun cai; langit ngaluarkeun sora; panah-panah Gusti ogé melesat ka mana-mana. Sora guludug Gusti aya di langit; kilat-kilat nyaangan dunya; bumi ngageter jeung oyag. Jalan Gusti aya di laut, jeung tapak lacak Gusti aya dina cai anu jembar, sarta tapak sampéan Gusti teu kanyahoan. Gusti mingpin umat-Na kawas hiji domba-domba ku panangan Musa jeung Harun. Jabur 77:17–20.

Kilat jeung guludug téh sora Allah, anu lumangsung dina mangsa hujan, sarta dina jangka waktu éta, Mantenna ngaluarkeun angin-Na (Islam téh angin wétan) tina papanggihan-harta-Na.

Nalika Mantenna nimbulkeun sora-Na, aya gegedéna cai di langit, sarta Mantenna ngajadikeun halimun naék ti tungtung-tungtung bumi; Mantenna nyieun kilat bareng jeung hujan, sarta ngaluarkeun angin ti paparinan-Na. Yermia 10:13.

Gusti ngedalkeun sora-Na nalika Anjeunna ngagero saperti singa, sarta minangka waleranana tujuh guludug ngedalkeun sora-sorana; sarta tujuh guludug éta ngalambangkeun tapak suku Gusti salila sajarah gerakan Millerite, kitu deui dina gerakan malaikat katilu, anu sumping deui dina 11 Séptémber 2001, nalika Anjeunna ngaluarkeun angin ti wetan tina papaséa-Na.

Anjeunna nu ngajadikeun uap-uap naék ti tungtung bumi; Anjeunna nyieun kilat pikeun hujan; Anjeunna ngaluarkeun angin tina pangbendaharaan-Na. Mantenna nu neunggeul anak cikal di Mesir, boh jalma boh sato. Jabur 135:7, 8.

Mantenna ngaluarkeun angin tina pabeungharan-Na, nalika cikal-bakal Mesir dipaéhan, sarta Paska ngalambangkeun salib, anu saterusna ngalambangkeun datangna malaikat katilu dina taun 1844, anu saterusna deui ngalambangkeun balikna malaikat katilu dina poé angin ti wetan, dina tanggal 11 Séptémber 2001.

Nalika segel-segel dicabut tina kitab anu disegep ku tujuh segel, éta ngalambangkeun kamajuan bebeneran anu lumangsung saeutik demi saeutik. Dicabutna segel anu katujuh ngalambangkeun mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Nalika kitab anu disegep ku tujuh segel téh mimiti disebatkeun, aya kilat-kilat, guludug-guludug, jeung sora-sora, tapi teu aya lini.

Ti tahta teh medal kilat-kilat, sora gelap-guntur, jeung sora-sora; sarta aya tujuh lampu seuneu hurung di hareupeun tahta, anu nya eta tujuh Roh Allah. Wahyu 4:5.

Dina panyebutan anu kahiji ngeunaan sora-sora, kilat-kilat, jeung guludug-guludug, hujan digambarkeun ku Roh Suci, anu nya éta tujuh lampu seuneu, tapi teu aya lini. Dina waktu dicabutna Meterai Katujuh, lini tina hukum Minggu anu baris geura datang téh diidéntifikasi. Wahyu pasal opat ngidéntifikasi awal dibukana bebeneran anu dilaksanakeun ku Singa ti kaom Yuda, sarta nalika mangsa pangeureunan téh diidéntifikasi, éta ngidéntifikasi awal jeung ahirna éta jaman.

Mimiti mangsa ayeuna téh nalika malaikat turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na dina 11 Séptémber 2001; tuluy dina Yesaya genep urang dibéjaan yén warta anu dilambangkeun ku “sora-sora, kilat-kilat, guludug-guludug, angin jeung hujan,” anu réngsé dina hukum Minggu, kudu diproklamasikeun ka hiji bangsa anu ningali, tapi moal sanggup ngarasakeun harti kilat-kilat éta, jeung sanajan maranéhna ngadéngé, maranéhna moal sanggup ngartos sora-sora jeung guludug-guludug éta, nepi ka maranéhna kakeueum ku lini anu gedé. Mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu téh mangsa nalika pangaruh tina unggal tetenjoan téh kacumponan.

Éta sajarah ngahasilkeun jeung nembongkeun dua golongan panyembah. Hiji golongan ngakuan hujan, ku sabab kitu narimana, lantaran maranéhna bisa ningali kilat, jeung ngadéngé sora-sora,

guludug jeung angin. Dina ahir mangsa pamaséan, lini gedé tina hukum Minggu anu enggal datang, tuluy ngawanohkeun hukuman-hukuman palaksanaan ti Allah.

Tuluy Bait Allah di sawarga kabuka, sarta dina Bait-Na katingali peti perjangjian-Na; tuluy aya kilat-kilat, sora-sora, guludug-guludug, lini, jeung hujan és anu gedé. Wahyu 11:19.

Dina lini gedé éta, “kilat-kilat, sora-sora, jeung guludug-guludug,” ngamuat ogé “hujan és.” “Hujan és” ngalambangkeun panghukuman-panghukuman anu mimiti dicurahkeun ku tujuh malaikat anu keur nyiapkeun pikeun ngalakukeun éta dina awal mangsa pamasangan meterai, waktu meterai katujuh keur dibuka, sakumaha maranéhna ngadagoan malaikat ngaliwatan Yerusalem sarta méré tanda ka jalma-jalma anu ngahuleng jeung ceurik lantaran kakejian-kakejian anu dipigawé di nagri éta (lahiriah), jeung di jero garéja (batiniah).

“Cai hujan és,” nandaanan mangsa pangadilan Allah anu ngarusak, anu jadi mangsa rahmat pikeun domba-domba Allah nu séjén, anu dina waktu éta keur disaur kaluar ti Babul, sarta nalika anu pamungkas tina rombongan anu gedé geus ngahiji jeung domba Allah, mangsa kasempetan manusa sapinuhna ditutup.

Malaikat nu katujuh ngucurkeun cawanana ka hawa; tuluy aya sora anu tarik kaluar ti Bait Allah di sawarga, ti tahta, saur-Na, “Geus rengse.” Geus kitu aya sora-sora, guludug-guludug, jeung kilat-kilat; sarta aya lini anu kacida gedéna, anu can kungsi aya ti saprak manusa aya di bumi, lini anu sakitu hebatna jeung sakitu gedéna. Kota anu gedé éta kabagi jadi tilu bagian, jeung kota-kota bangsa-bangsa rubuh; sarta Babul anu agung kapieling di payuneun Allah, pikeun maparin ka dirina cangkir anggur tina kakejaman murka-Na. Wahyu 16:17–19.

Pamiarsa anu dipikahormat: Naha anjeun tiasa ngadangu sora-sora jeung guludug? Naha anjeun tiasa ningali kilat? Naha anjeun tiasa ngarasakeun angin? Moal lila deui anjeun bakal ngadangu sora parawan-parawan bodo nu nyuhunkeun minyak.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

Urang ngarep-ngarep katengtreman, tapi euweuh kahadéan nu datang; jeung ngarep-ngarep mangsa kaséhatan, tapi tingali, kasusah! Sora ngorok kuda-kudana kadéngé ti Dan; sakuliah tanah ngageter ku sora ringkik para nu gagahna; sabab maranéhna geus datang, sarta ngalalap tanah jeung sagala nu aya di jerona; kota, jeung jalma-jalma nu cicing di dinya. Sabab, tingali, Kami bakal ngutus oray-oray, cockatrice, ka antara maranéh, anu moal bisa dijinakeun ku jampi, sarta maranéhna bakal ngegel ka maranéh, saur PANGERAN. Nalika abdi hayang ngahibur diri ngalawan kasedihan, manah abdi lemes di jero diri. Tingali sora ceurik putri umat abdi ku sabab jalma-jalma nu cicing di nagri nu jauh: Naha PANGERAN teu aya di Sion? naha Rajana teu aya di jerona? Ku naon maranéhna ngamurkaan Kami ku arca-arca maranéhna, jeung ku kasia-siaan asing? Usum panén geus kaliwat, usum panas geus béak, tapi urang tacan disalametkeun. Ku lantaran tatu putri umat abdi, abdi katatu; abdi jadi hideung; kakeueum ku kaéran geus nyekel ka abdi. Naha teu aya balsam di Gilead; naha teu aya tabib di dinya? ku naon, ari kitu, kaséhatan putri umat abdi teu pulih? Yermia 8:15–22.